

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Perditio rerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

inſcriptio, CONSECRATIO. Horum numorū viſ magna, dum hæc ſcribebam, eruta eſt in agro Belluneni vico Plauterio, cum ingenti Gallienorum copia. Ad hujus ſimilitudinem factus eſt muſus ille, quem Romæ apud Colotium, alterumque apud Georgium Anſelmuſ Parmae vidi: in qua ſcilicet, Pavo eſt cauda in rotam effusa, à cujus pedibus hinc inde S. C. note ſingula conſpicuntur, circumcirca, CONSECRATIO, ab altera facie muliebre caput occipitio velato, literæ Divæ MARINIANÆ. Inferiore ea Auguſtorum aut mater, aut conjux, quod ex operis ruditate conſigiuimus: nam quo tempore, non reperi.

DE GALLINA. CAP. X.

Gallinæ ſignificata, quæ Pavoni ſubtexere viſum eſt, in hunc modum habent.

TRIBAS. CAP. XI.

Mullierem tribadem, vel quæ maris officium aggredi non erubefcat, vel etiam quæ viro domini affectat, per Gallinam, quæ criftam erexerit, caudamque ſuſtulerit, cuiue etiam parva quædam calcaria promineant, intelligi veteres tradiderunt: ea ſiquidem, ubi marem, quod non nullæ faciunt, pugnando vicerit, cucurire incipit, & exemplo marium tentat coitu ſupervenire, Gallinasque reliquias perinde ac fi rem peragere poſſit, ſollicitat, & ſaliendo defatigat, criftam caudam que erigit: atque ea incedit ſpecie, ut non facile inde ſit, utrum mas an fœmina ſit, internoscere.

DIVITIARUM FLAGELLATOR. CAP. XII.

Virum vero, qui opulentissimas divitias prodegerit, & ut apud Horatium eſt, res maternas atque paternas fortiter abſumpferit, ſignificare qui volunt, Gallinam aureos nummos depaſtem pingunt, de qua miraculum id prodiuit: ut ſi auro liqueſcenti Gallinarum membra miſcentur illud in carnes eas conſumi deprehendatur atque ita fit, ut Gallina ſit auri venenum. Tradit hoc Aristoteles, atque eum ſecutus Plinius. Conjectores tamen autumant eum, qui per ſomnium Gallinarum gregem ad ſe venientem, & domum ingredientem inſpererit, & divitiis, & honoribus auctum iri. Quinetiam addunt, ſi Gallinæ ita per quietem viſa, puſillæ admodum apparuerint, lucili demidem tenuitatem praſagiri.

PERDITIO RERUM. CAP. XIII.

Sirenes cū
pedib. Gal-
linaceis
quid.

Qui fabulas delectabili Philosophandi genere commentiſſimis ſunt, Sirenas confinxere, quæ blanditiis amatorii, & voluptuosa nequitia homines ad ſe traherent, illecebrisq; irretirent, apud quas molitudinis omnifariaz luto inhæſitanter ſe com-putreficerent. Harum pedes Gallinaceos fuſte tradunt, intellectu à ſuperiore non diſſimili. Scribunt enim hujusmodi fabularum interpretes, ſignificari ex hoc, hominem libidinibus deditum, fortunas suas perseveranti ſtudio diſpergere, inutiliterque pro-digere, cujusmodi eſſe Gallinarum morem cum pleno acervo paſcuntur, aspiciimus.

FOECUNDITAS. CAP. XIV.

Fœcunditas
Gallina mi-
bilis.

Sunt qui ratione habita quotidiani fœtus, & geminorum ali quando pullorum, qui ovo ex unico excluduntur: ovorum etiam, quæ nonnullæ gemina ſingulis diebus edunt, cujus generis Gallinas Patavii vidimus, tertio etiam nonnunquam addito, verum eo abortivo, ſola quippe cartilagine conſpicuo, fœcunditatem per Gallinam & ovm ſignificari veſt. Sane de Gallinarum fœcunditate Albertus multa. Illud mihi ſatis fuerit adnotaffe, quod apud Maedones Gallinam repartam ajunt, quæ ova duodeviginti ſemel ediderit, & in cubito binos pullos ex ovis ſingulis excluderit. Sed à mirifica omnino alitis fœcunditate factum, ut Theologi veteres Gallinam pro piorum convertu ponit, tradiderint; ideoque dictum in Evangelio, ait Hesychius: ſicut Gallina congregat pullos ſuos ſub aliis.

SULU-